

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/1110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119323393
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novyvedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119323393.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO 35 910 739, právne zastúpený Mgr. Miroslavom Hanecom, advokátom, Hruštiny 602, 010 01 Žilina proti povinnej J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/X, XXX XX S. G., o vymozenie príslušenstva, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 59Ek/1110/2019 zo dňa 20.09.2019 takto

rozhodol:

Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 59Ek/1110/2019 zo dňa 20.09.2019 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 59Ek/1110/2019 zo dňa 20.09.2019, ktoré vydal vyšší súdny úradník, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie súd zistil, že oprávnený sa domáha od povinného vymozenia úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.066,81 eur od 20.07.2016 do 15.12.2017. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 16Csp/41/2016-75 zo dňa 08.12.2017, ktorý ako exekučný titul oprávnený pripojil k návrhu na vykonanie exekúcie, bola žalovaná (v tomto konaní povinná) zaviazaná k povinnosti zaplatiť žalobcovi 9.066,81 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 20. júla 2016. Tunajší súd výzvou zo dňa 18.07.2019 prostredníctvom právneho zástupcu vyzval oprávneného na odstránenie väd návrhu na vykonanie exekúcie v lehote do 60 dní odo dňa doručenia výzvy z dôvodu, že exekučný titul ukladá povinnosť zaplatiť úroky z omeškania bez uvedenia konkrétneho a jednoznačného vymedzenia časového obdobia do kedy táto povinnosť trvá. Súd v súlade ust. § 52 ods. 1 Exekučného poriadku vyzval oprávneného na odstránenie väd návrhu a doručenie oprávneného uznesenia exekučného titulu. Oprávnený dňa 23.07.2019 doručil súdu podanie označené ako Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, kde uviedol, že s predmetnou výzvou súdu sa oprávnený nestotožňuje. Poukazujúc na ust. § 121 ods. 3 zákona č. 4/1964 Zb. Občiansky zákonník má za to, že povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania nemôže trvať dlhšie ako trvá hlavný peňažný záväzok. Splnením dlhu, príp. jeho zánikom z dôvodu odlišného od splnenia zaniká tiež povinnosť platiť úroky z omeškania ako vedľajší, akcesorický, záväzkový právny vzťah. Úroky z omeškania predstavujú sankciu za oneskorené splnenie záväzku a preto sa stávajú príslušenstvom pohľadávky v prípade, ak sa dlžník dostane vo vzťahu k veriteľovi do omeškania. Žalobca sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal vymozenia úrokov z omeškania. Súd v rozsudku určil dátum, odkedy sa majú úroky z omeškania počítať a toto časové obdobie neohraničil koncom. Z uvedeného logicky vyplýva, že pokiaľ nie je koniec obdobia trvania nároku žalobcu na úroky z omeškania súdom stanovený, tak aj v takom prípade, teda bez platnej pohľadávky nemožno naďalej počítať jej príslušenstvo v podobe úrokov z omeškania. Žalovaná istinu uhradila dňa 15.12.2017, od tohto dátumu si žalobca prestal počítať úroky z omeškania. Teda odo dňa zaplattenia pohľadávky. Na základe uvedeného oprávnený žiadal, aby súd na predmetnej výzve netrval a v exekučnom konaní ďalej

pokračoval. Oprávnený dňa 27.08.2019 ďalším podaním doplnil návrh na vykonanie exekúcie s tým, že aj napriek nesúhlasnému stanovisku oprávnený požiadal súd, ktorý exekučný titul vydal, o zaslanie opravného uznesenia s presne vymedzeným obdobím. Okresný súd Dunajská Streda dňa 12.08.2019 vydal uznesenie č. k. 16Csp/41/2016-100, ktoré oprávnený priložil k svojmu podaniu a ktorým došlo k zamietnutiu návrhu oprávneného na opravu rozsudku.

3. Ďalej vyšší súdny úradník konštatoval, že exekučné konanie sa začína na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá, pričom nevyhnutnou podmienkou je skutočnosť, že exekučný titul je spôsobilým exekučným titulom počas celého exekučného konania. Predpokladom spôsobilosti súdneho rozhodnutia byť exekučným titulom je jeho právoplatnosť a vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, pričom tá sa skúma ex offo. V štádiu posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie je preto povinnosťou súdu preskúmať exekučný titul v súvislosti s jeho vykonateľnosťou a to tak po stránke formálnej ako aj materiálnej ako dvoch rovnocenných zložiek. Chybovosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Poukazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.01.1997 sp. zn. 3 Cdo 164/1996, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 14.04.1999 sp. zn. 21 Cdo 2020/1998, R 4/2000 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MOboer/1/2015 zo dňa 30.03.2016 vyšší súdny úradník konštatoval, že predložený exekučný titul obsahuje neurčitú formuláciu výroku v časti úroku z omeškania, keď povinná bola zaviazaná k povinnosti zaplatiť oprávnenému úrok z omeškania bez určenia toho, do kedy je povinná tento úrok z omeškania platiť. Z takejto formulácie výrokovej časti, ktorá je obsahovo neurčitá a nejednoznačná, nie je možné zistiť dobu trvania povinnosti uloženej exekučným titulom a kedy dôjde k uspokojeniu práva oprávneného a preto je exekučný titul v časti úroku z omeškania materiálne nevykonateľný.

4. K rozhodnutiu Okresného súdu Dunajská Streda, ktorým došlo k zamietnutiu návrhu žalobcu na opravu rozsudku, vyšší súdny úradník uviedol, že exekučný súd odôvodnením rozhodnutia nie je viazaný, keďže súd nie je viazaný rozhodnutiami iných súdov v konaniach nesúvisiacich s predmetnou vecou. Pre úplnosť však súd dodal, že ak aj v čase vydania exekučného titulu nebolo zrejmé, ktorým zo spôsobov záväzkov zanikne, neznamená to, že vo výroku rozhodnutia nemá byť vôbec určený okamih zániku úroku z omeškania, keďže pre posúdenie materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu je nevyhnutné presné a určité označenie konca doby, do ktorej má povinný splniť svoju povinnosť. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že nie je povinnosťou veriteľa uplatňovať úrok z omeškania v celom rozsahu, v akom mu podľa hmotného práva prináleží. Nie je vylúčené, že veriteľ mohol v zmysle dispozičnej zásady v základnom konaní požadovať úrok z omeškania len do konkrétneho dátumu. Z výroku tak ako je formulovaný v exekučnom titule, nemožno bez pochybností určiť, že oprávnenému bol priznaný nárok do zaplatenia istiny.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené a na skutočnosť, že v rozhodnutí, ktoré je exekučným titulom, nie je uvedený okamih zániku nároku, súd s ohľadom na nevyhnutnosť konkretizovania uloženej povinnosti dostatočne určito a s ňou spojenú realizovateľnosť rozhodnutia nemohol návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vyhovieť a vydať poverenie na vykonanie exekúcie a preto vyšší súdny úradník návrh oprávneného podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol.

6. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 45 ods. 1, § 53 ods. 1, § 53 ods. 3 písm. a) a § 53 ods. 4 Exekučného poriadku.

7. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že súd v predmetnom uznesení konštatuje, že nie je možné zistiť dobu trvania povinnosti uloženej exekučným titulom rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, ďalej že nie je možné zistiť, kedy dôjde k uspokojeniu práva oprávneného a preto je podľa neho exekučný titul v časti úroku z omeškania materiálne nevykonateľný. Takéto konštatovanie považujú za neprípustné. Súdom boli vyzvaní na odstránenie väd Návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 02.07.2019. Samotný Okresný súd Dunajská Streda, ktorý bol oprávneným vyzvaný na opravu rozsudku z 08.12.2017, v ním vydanom uznesení tento návrh na opravu rozsudku zamietal a uvádza nasledovne: „Súd sa stotožňuje s názorom vysloveným v uznesení Krajského súdu v Trnave z 23.10.2018, sp. zn. 26Co/61/2018, podľa ktorého

aj bez uvedenia slov „do zaplattenia“ je zrejmé, že priznané úroky sa časovo ohraničujú zaplattením istiny pohľadávky, v dôsledku čoho neuvedenie tohto údaju nezakladá dôvod na opravu rozhodnutia.“ Z uvedeného vyplýva, že Okresný súd Dunajská Streda nevidí potrebu predmetné uznesenie opravovať, nakoľko neuvedenie slov „do zaplattenia“ nemá žiaden vplyv na ohraničenie doby, za ktorú sa úroky z omeškania vypočítavajú. Je jasné, že z rozsudku súdu z 08.12.2017 vyplýva, že doba, za ktorú sú úroky z omeškania vypočítané, je ohraničená od 20.07.2016 do 15.12.2017, kedy povinná uhradila istinu vo výške 9.066,81 eur a takýto exekučný titul má právnu validitu. Oprávnený odoslal súdu potvrdenie o platbe, ktorým povinná uhradila hlavný záväzok - istinu.

8. Ďalej citujúc § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka právny zástupca oprávneného uviedol, že úroky z omeškania predstavujú sankciu za oneskorené splnenie záväzku a preto sa stávajú príslušenstvom pohľadávky v prípade, ak sa dlžník dostane vo vzťahu k veriteľovi do omeškania. Úroky ako príslušenstvo sledujú „osud“ hlavného záväzku a sú na jeho existenciu naviazané. Preto považujú za logické a zákonné podať návrh na vykonanie exekúcie o vymoženie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.066,81 eur od 20.07.2016 do 15.12.2017. Nestotožňujú sa s tvrdením súdu, že nie je možné zistiť dobu trvania úroku z omeškania. Nevidia zákonný dôvod, aby súd zamietol návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 02.07.2019. Na základe uvedeného majú za to, že súd pri posudzovaní veci nepostupoval správne. Súd sa odvoláva na skutočnosť, že v rozhodnutí, ktoré je exekučným titulom, nie je uvedený okamih zániku nároku, súd s ohľadom na nevyhnutnosť konkretizovania uloženej povinnosti dostatočne a určito a s ňou spojenú realizovateľnosť rozhodnutia nemohol návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vyhovieť a vydať poverenie na vykonanie exekúcie. Majú za to, že takéto tvrdenie nie je správne a dôvodné. Ide o nesprávny právny názor, čo potvrdzuje aj citované rozhodnutie Krajského súdu v Trnave a doterajšia judikatúra Najvyššieho súdu SR. Navrhujú, aby súd ich sťažnosti vyhovel a vydal exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie na úroky z omeškania tak ako žiadali v návrhu na vykonanie exekúcie.

9. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

11. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

14. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, pričom vyšší súdny úradník sa so všetkými skutočnosťami v dostatočnej miere a vecne správne vysporiadal a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo,

súd musel sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť a sudca sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

17. Napriek zneniu cit. ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci ešte uvádza, že pre to, aby rozhodnutie bolo vykonateľné a aby mohli nastať žalobcom zamýšľané účinky, musí byť výrok rozhodnutia presný, určitý a zrozumiteľný, a to vo vzťahu k všetkým zložkám plnenia priznaného rozhodnutím. Určenie všetkých povinností exekučným titulom presným a nepochybným spôsobom je teda nevyhnutným predpokladom pre vykonanie exekúcie. V tomto smere súd poukazuje na ustálenú judikatúru, a to nielen vyšším súdnym úradníkom uvedený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 164/1996, R 58/1997 zo dňa 27.01.1997, podľa ktorého „Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej.“ ale aj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 1719/2006 zo dňa 29.05.2007, v zmysle ktorého „nevyhnutným predpokladom pre vykonanie exekúcie je existencia vykonateľného exekučného titulu, a to tak po stránke formálnej aj materiálnej.“ Jednou zo základných náležitostí materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia je, aby v ňom bol vymedzený rozsah a obsah vymáhanej povinnosti, a to z dôvodu, aby súd vedel, čo vlastne má byť vymáhané a aby nemusel až v priebehu vykonávacieho konania zisťovať, čo je obsahom uloženej povinnosti. Súdu v exekučnom konaní preto prislúcha posúdiť, či rozhodnutie navrhnuté na výkon rozhodnutia ukladá povinnému povinnosti, ktoré je možné vykonať, teda napr. či uložená povinnosť zodpovedá možným spôsobom vykonania exekúcie, či táto povinnosť je konkretizovaná dostatočne a pod. Pri skúmaní materiálnej vykonateľnosti vychádza súd z obsahu rozhodnutia, predovšetkým z jeho výroku, príp. aj z odôvodnenia, ale iba za účelom výkladu výroku na odstránenie prípadných pochybností o obsahu a rozsahu výrokom uloženej povinnosti; výrok titulu nie je možné akokoľvek dopĺňať či opravovať.

18. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, ktorých vymoženía sa oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie domáha, súd úroky z omeškania prizná vo výroku tak, že buď ich výšku presne vyčíslí (kapitalizuje) alebo uvedie ich výšku v percentách z istiny a za dobu, za ktorú musia byť v tejto výške zaplatené. Uvedená doba (lehota) je časovým úsekom, ktorý musí byť určite vymedzený začiatkom a koncom. Na splnenie tejto požiadavky nie je nutné uviesť konkrétny dátum, dostatočne určitým je taký údaj, podľa ktorého je možné v budúcnosti rozhodný deň spoľahlivo určiť, napr. „do zaplatenia.“ V prípade, že v rozhodnutí niektorý z uvedených údajov chýba, potom uložená povinnosť nie je konkretizovaná dostatočne určite a také rozhodnutie nie je možné vykonať. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 1719/2006 zo dňa 29.05.2007). Pokiaľ teda vykonávané rozhodnutie priznáva oprávnenému úroky z omeškania, ktorých výška je určená percentuálnou sadzbou z prisúdenej istiny a stanoví iba začiatok doby, za ktorú je povinný úroky plniť, nie je možné exekučný titul vykladať tak, že oprávnenému sú prisúdené úroky z omeškania až do zaplatenia istiny. Preto exekučný súd nemôže súhlasit s názorom, že neuviedenie slov „do zaplatenia“ nemá žiaden vplyv na ohraničenie doby, za ktorú sa úroky z omeškania vypočítavajú. Zákonu totiž nezodpovedá taký spôsob určenia úroku z omeškania, že sa ohraničí len okamih vzniku nároku na úrok z omeškania a okamih konca tohto nároku sa neurčí.

19. Z výroku exekučného titulu vo vzťahu k úroku z omeškania nevyplýva, či bola povinnosť na plnenie úroku z omeškania uložená do konkrétneho dátumu, keď nie je pritom vylúčené, aby oprávnený ako žalobca v základnom konaní žiadal úrok z omeškania len do určitého dátumu alebo do zániku nároku na istinu. Zo žiadneho z ustanovení právneho poriadku pritom nevyplýva pre súd v exekučnom konaní oprávnenie dopĺňať exekučný titul a skúmať, do ktorého dátumu má povinný platiť úrok z omeškania a už vôbec nie vykonávať dokazovanie v tomto smere. Charakter a účel exekučného konania ako výlučne vykonávacieho konania naopak zásadne neumožňuje súdu zisťovať z hľadiska materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu chýbajúcu okolnosť a teda v exekučnom konaní nie je prípustné exekučný titul o tieto okolnosti dopĺňať. V takomto prípade by nešlo o výklad výroku exekučného titulu za pomoci jeho odôvodnenia, ale dopĺňanie jeho absentujúcej časti. Formulácia výroku presným a nepochybným spôsobom je úlohou súdu v základnom konaní.

20. Pokiaľ oprávnený svoju sťažnosť oprel o jediné rozhodnutie Krajského súdu Trnava, tak sa nejedná o rozhodnutie, ktoré by bolo pre exekučný súd v tomto exekučnom konaní záväzné a nejde ani o rozhodnutie najvyšších súdných autorít. Oprávnený exekučnému súdu neuviedol žiadne iné rozhodnutia, ktoré by boli pre súd v tomto prípade záväzné, keď v sťažnosti, len všeobecne uviedol, že jeho názor potvrdzuje aj doterajšia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, avšak neuviedol žiadne konkrétne rozhodnutie.

21. S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 59Ek/1110/2019 zo dňa 20.09.2019 zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.